

Sygn. akt VI K 393/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział VI Karny Zamiejscowy w P. w składzie

Przewodniczący SSR Adam Skrzypek

Protokolant Magdalena Kasperska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej - - - - -

po rozpoznaniu dnia 7 lipca 2017 roku sprawy A. M.

syna J. i I. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że w dniu 11 maja 2017 roku w P. na ulicy (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, tj. samochód marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, przy zawartości alkoholu 1 dm³ wydychanego powietrza wynoszącej 0,28 mg, przy czym wymienionym pojazdem kierował wbrew ciążącemu na nim do dnia 25 listopada 2019 roku zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Bytomiu sygn. akt VIII K 855/16

tj. o czyn z art.178a § 4 kk;

orzeka

- 1. oskarżonego A. M. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej a wyczerpującego znamiona przestępstwa z art.178a § 4 kk i za to na mocy art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 kk w zw. z art. 70 § 1 kk warunkowo oskarżonemu zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);**
- 2. na mocy art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 7 (siedmiu);**
- 3. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;**
- 4. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego w okresie próby do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;**
- 5. zasądza na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) i art. 627 kpk od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty i obciąża go wydatkami postępowania w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.**

Sygn. akt VI K 393/17

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2017 roku na terenie miasta P. prowadzona była akcja „trzeźwość”. W ramach tej akcji zatrzymywani byli do kontroli drogowej kierujący pojazdami mechanicznymi.

Okolo godziny 6.25 na zjeździe z autostrady (...) na ulicy (...) w P. został zatrzymany do kontroli drogowej kierujący samochodem O. (...) o nr rejestr. (...) oskarżony A. M..

W związku z pozytywnym wynikiem badania na urządzeniu (...) kierującego poddano badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu na urządzeniu AS IV nr (...). U oskarżonego uzyskano wyniki: o godz. 6.30 0,28 mg/l, o godzinie 6.50 – 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Powyższe wyniki zweryfikowano na urządzeniu A. V. 5.4, gdzie o godzinie 7.12 uzyskano wynik 0,42 promila, a o godzinie 7.14 -,45 promila alkoholu we krwi.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bytomiu z dnia 31 stycznia 2017 roku sygn. akt VIII K 855/16 oskarżony A. M. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, gdzie orzeczono między innymi zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 3 od dnia 26 listopada 2016 roku do dnia 26 listopada 2019 roku. W dacie kontroli zakaz oskarżonego nadal obowiązywał.

Stan powyższy Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego (k. 37) oraz dokumenty: protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2-4), odpis wyroku (k. 17), dane o podejrzanym (k. 10).

Oskarżony był raz karany sędownie za przestępstwo 178 a § 1 kk (karta karna k. 14-16) na karę grzywny.

Oskarżony A. M. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, w których opisał okoliczności przestępstwa. Wskazał, że rano nie czuł już działania alkoholu, dlatego wsiadł do samochodu, gdy kierowca, który miał go zawieźć do pracy nie przyjechał.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w całości. Wyjaśnienia oskarżonego mają swe potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w postaci dokumentów.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się również na dokumentach wskazanych wyżej, których wiarygodność nie budzi wątpliwości.

Sąd uznał oskarżonego A. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 4 kk, albowiem na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego uznał, że po stronie oskarżonego nie zachodzą okoliczności wyłączające lub pomniejszające winę. Oskarżony jest osobą dorosłą, poczytalną, zdolną do rozpoznania znaczenia własnych czynów i kierowania swoim postępowaniem. Oskarżony nie znajdował się również w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej. Fakt wprowadzenia się w stan nietrzeźwości nie jest i być nie może okolicznością pomniejszającą lub wyłączającą winę.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd stwierdził, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 178a § 4 kk.

Zgodnie z brzmieniem art. 178a § 1 kk przestępstwa tego dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Natomiast odpowiedzialności karnej z § 4 tego przepisu podlega sprawca czynu określonego w § 1 art. 178 a kk, który był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173 kk, 174 kk, 177 kk lub art. 355 § 2 kk popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się

czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony w dniu 11 maja 2017 roku kierował samochodem marki O. (...) na ulicy (...) w P.. Jednocześnie oskarżony był osobą nietrzeźwą.

Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy - zgodnie z brzmieniem art. 115 § 16 kk - zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wyniki badania stanu trzeźwości wskazują, iż u oskarżonego stwierdzono wyniki przekraczające stężenie 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W ocenie Sądu wobec uzyskanych wyników stan nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu nie budzi wątpliwości.

Jednocześnie z odpisu wyroku w sprawie VIII K 855/16 i karty karnej wynika, iż oskarżony był wcześniej karany z art. 178 a § 1 kk, co uprawnia do kwalifikacji z art. 178a § 4 kk.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 178a § 4 kk.

Uznając oskarżonego A. M. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 kk Sąd skazał go na mocy art. 178a § 4 kk na karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę zasady wymiaru kary przewidziane w art. 53 § 1 i 2 kk.

W ocenie Sądu po stronie oskarżonego występują okoliczności obciążające – średni stopień społecznej szkodliwości czynu, na który ma wpływ sposób działania oskarżonego i okoliczności przestępstw, motywacja oskarżonego i charakter naruszonego dobra. Oskarżony będąc uprzednio karany z art. 178a § 1 kk popełnia kolejne przestępstwo z art. 178a kk. Stan nietrzeźwości nieznacznie jednak przekraczał próg nietrzeźwości.

Zwrócić należy uwagę, iż zgodnie z art. 69 § 4 kk wobec sprawcy czynu z art. 178a § 4 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, przesłanką decydującą o tym, czy kara ma być orzeczona w postaci bezwzględnej, czy też z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jest ocena, w jakiej postaci kara ta osiągnie cele wobec sprawcy przestępstwa, a więc rozstrzygnięcie to musi znajdować uzasadnienie w pozytywnej lub negatywnej prognozie kryminologicznej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 marca 2009 roku, II AKa 42/09, LEX nr 504090).

W niniejszej sprawie nie budzi najmniejszych wątpliwości, iż prognoza kryminologiczna wobec oskarżonego jest jednoznacznie pozytywna.

Ustawodawca uznał jednak, iż sama pozytywna prognoza kryminologiczna nie jest wystarczającą przesłanką do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy czynu z art. 178a § 4 kk, albowiem dodatkowo muszą zachodzić szczególnie uzasadnione wypadki. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie tego rodzaju okoliczności zachodzą. Stopień stężenia alkoholu jedynie nieznacznie przekraczał próg nietrzeźwości i to jedynie w pierwszym badaniu. Zdaniem Sądu przypadek oskarżonego z całą pewnością uprawnia do zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (jest ono możliwe również z tego powodu, że wcześniejsze skazanie jest na karę grzywny).

Podejmując decyzję w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd uznał, iż kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3 spełni wymogi w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, a okres ten będzie wystarczający dla weryfikacji postawy oskarżonego. Istnieje przypuszczenie, iż

wymierzona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczającą przestrogą na przyszłość i obecnie będzie on przestrzegał porządku prawnego.

Wobec oskarżonego, na podstawie art. 42 § 3 kk, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 7.

W ocenie Sądu całokształt okoliczności charakteryzujących działanie oskarżonego przemawia za zastosowaniem przedmiotowego zakazu na okres lat 7. Zasadą jest bowiem, że zakaz orzeka się dożywotnio, a jedynie w sytuacji, gdy zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami można wymierzyć zakaz w innym wymiarze. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę nieznaczny stan nietrzeźwości oskarżonego a także przydatność prawa jazdy we współczesnym świecie, zwłaszcza w sferze zawodowej, dożywotni zakaz byłby niewspółmiernie surowy, a okoliczności sprawy pozwalają uznać, że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony okolicznościami, który pozwala nie orzekać dożywotniego zakazu.

W ocenie Sądu orzeczenie środka karnego na okres siedmiu lat pozwoli osiągnąć względem oskarżonego cele zapobiegawcze, ale i wychowawcze. Faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego jako kierowcy na okres siedmiu lat będzie wystarczającą karą dla oskarżonego, ale jednocześnie zapobiegnie powstaniu ewentualnego niebezpieczeństwa związanego z jego uczestnictwem w ruchu drogowym w roli kierowcy.

Na mocy art. 43a § 2 kk Sąd orzekł świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie świadczenia ma charakter obligatoryjny a przyjęta wysokość świadczenia najniższa z możliwych.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązano oskarżonego, dla wzmocnienia oddziaływań wychowawczych, do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

Na mocy art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych i art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty i obciążył do wydatkami postępowania w kwocie 70 zł.

Z.

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i aktami sprawy doręczyć Prok. Rej.;

2. kal. 1 m-c.

25.07.2017r.